

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 377

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 5 mai 2026

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 165 din 8 aprilie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (4) și (5) și ale art. 9 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, prin raportare la dispozițiile art. 64 alin. (1)-(3) și ale art. 483 alin. (1) din Codul de procedură civilă, precum și la ale art. XVIII alin. (2) teza finală din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă	2-5
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
369. — Hotărâre pentru completarea art. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 325/2025 privind aprobarea schemei „Ajutor <i>de minimis</i> pentru aplicarea Programului de susținere a producției de legume cultivate în spații protejate”, în perioada 2025-2027	6
370. — Hotărâre privind aprobarea sumei alocate schemei de ajutor de stat în sectorul creșterii animalelor pentru anul 2026.....	6-7
372. — Hotărâre privind modificarea Hotărârii Guvernului nr. 936/2020 pentru aprobarea cadrului general necesar în vederea implicării autorităților și instituțiilor din România în procesul de programare și negociere a fondurilor externe nerambursabile aferente perioadei de programare 2021-2027 și a cadrului instituțional de coordonare, gestionare și control al acestor fonduri	7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 165**

din 8 aprilie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (4) și (5) și ale art. 9 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, prin raportare la dispozițiile art. 64 alin. (1)-(3) și ale art. 483 alin. (1) din Codul de procedură civilă, precum și la ale art. XVIII alin. (2) teza finală din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 și art. 9 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, precum și ale art. 64 și art. 483 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Titan Mar — S.A. din comuna Chiajna, județul Ilfov, în Dosarul nr. 3.260/1/2018/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 995D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, întrucât procedura insolvenței, prin natura sa, a impus adoptarea unor reguli de procedură speciale în ceea ce privește limitarea căilor de atac. Stabilirea unui termen scurt de declarare a apelului, cale de atac devolutivă, nu conduce la restrângerea accesului liber la justiție, ci are rolul de a asigura desfășurarea cu celeritate a procesului, prevenirea abuzurilor și protecția drepturilor și intereselor legitime ale tuturor participanților la procedură.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 16 iunie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 3.260/1/2018/a1, **Curtea de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 și art. 9 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, precum și ale art. 64 și art. 483 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Titan Mar — S.A. din comuna Chiajna, județul Ilfov, într-o cauză întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 85/2014 și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 995D/2020.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că prevederile criticate sunt neconstituționale, întrucât: modalitatea de reglementare a judecării recursului în cauzele din materia insolvenței este contrară principiilor constituționale enunțate în art. 16, art. 21 și art. 24 din Constituție și creează o evidentă discriminare cu privire la

exercitarea căii de atac a recursului în materie civilă, discriminare produsă între justițiabilii care s-au adresat cu cereri în justiție anterior intrării în vigoare a noului Cod de procedură civilă și a Legii nr. 85/2014, care aveau deschisă calea de atac a recursului în materia insolvenței, și cei care se adresează justiției ulterior acestor date, care sunt lipsiți de dreptul de a exercita calea de atac a recursului în vederea apărării drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime, deși art. 21 alin. (2) din Constituție interzice îngrădirea acestui drept prin lege; discriminarea creată nu se bazează pe o cauză obiectivă, ci este rezultatul hazardului, ținând de momentul în care cererea adresată justiției se înregistrează pe rolul instanțelor, iar măsurile pentru degrevarea instanțelor judecătorești instituite prin Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă nu pot constitui un motiv obiectiv pentru discriminarea justițiabililor, în condițiile în care Constituția garantează, prin dispozițiile art. 124 alin. (2), că justiția este unică, imparțială și egală pentru toți; interzic exercitarea recursului în anumite materii, condiționând exercitarea căii de atac de valoarea pretențiilor în bani sau de materie, și creează o vădită discriminare, pe motiv de avere, în ceea ce privește accesul la justiție; îngrădirea dreptului la o cale de atac, în contextul unor mecanisme artificiale create, cum ar fi criteriul valoric, încalcă Legea fundamentală; în cauză, litigiul are ca obiect plata unei sume de bani de peste 4.000.000 de lei vechi și anularea unor operațiuni juridice, rezoluțiunea unui contract etc.; un criteriu valoric nu poate constitui temei pentru îngrădirea dreptului la calea de atac a recursului, cu atât mai mult într-o materie cum este cea a insolvenței; atât prevederile criticate din Legea nr. 85/2014, cât și cele cuprinse în art. 483 din Codul de procedură civilă, care permit îngrădirea dreptului la recurs, sunt neconstituționale; în ceea ce privește art. 64 din Codul de procedură civilă, acesta creează o evidentă discriminare cu privire la exercitarea căii de atac a recursului în materie civilă, între justițiabilii care s-au adresat cu cereri în justiție anterior intrării în vigoare a modificărilor aduse noului Cod de procedură civilă prin Legea nr. 310/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative și cei care se adresează instanțelor ulterior intrării în vigoare a acestor modificări, cei din urmă menționați având deschisă posibilitatea, anterior soluționării pe fond a cererii principale, de a formula recurs pe cale separată împotriva încheierilor pronunțate în apel prin care a fost respinsă, ca inadmisibilă, cererea de intervenție. În contextul criticilor de neconstituționalitate este învedereată jurisprudența Curții Constituționale în materia principiilor menționate în susținerea excepției de neconstituționalitate și în materia căilor de atac (spre exemplu, Decizia nr. 454 din 4 iulie 2018 și Decizia nr. 369 din 30 mai 2017).

6. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și, ținând seama de jurisprudența Curții Constituționale și a Curții

Europene a Drepturilor Omului în materia principiilor menționate în susținerea excepției, consideră că nu sunt încălcate normele și principiile fundamentale invocate în susținerea acesteia. În esență, arată că: respectarea egalității în drepturi presupune luarea în considerare a tratamentului pe care legea îl prevede față de cei cărora li se aplică în decursul perioadei în care reglementările sale sunt în vigoare, astfel de reglementări prezentând, în mod firesc, diferențe determinate de condițiile obiective cărora acestea li se aplică, fără ca aceste diferențe să aibă semnificația unei discriminări; este de competența exclusivă a legiuitorului să instituie proceduri destinate, în general, să asigure soluționarea mai rapidă a unor categorii de litigii, desconggestionarea instanțelor judecătorești de anumite cauze; dreptul de acces la justiție nu este absolut, ci poate permite restricții admise implicit, întrucât, prin chiar natura sa, este reglementat de către stat; în ceea ce privește o astfel de reglementare, statele se bucură de o anumită marjă de apreciere, fiind de competența exclusivă a legiuitorului instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești. Astfel, autoarea excepției de neconstituționalitate, în litigiul întemeiat pe dispozițiile Legii nr. 85/2014, a avut acces la judecarea cauzei atât în prima instanță, cât și în apel, astfel că a beneficiat de o cale de atac care, potrivit art. 476 alin. (1) din Codul de procedură civilă, provoacă o nouă judecată asupra fondului, instanța de apel statuând atât în fapt, cât și în drept. Prin urmare, dispozițiile criticate nu instituie discriminări și nu contravin principiului egalității de tratament între subiectele de drept, nu conduc la imposibilitatea exercitării unui control judecătoresc efectiv, la încălcarea dreptului privind accesul liber la justiție sau a dreptului la un proces echitabil.

7. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procuratorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

8. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

9. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum reiese din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 8 și art. 9 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, precum și ale art. 64 și art. 483 din Codul de procedură civilă.

10. În ceea ce privește dispozițiile art. 8 și art. 9 din Legea nr. 85/2014 Curtea observă că, ulterior datei încheierii de sesizare, acestea au fost modificate și completate prin art. I pct. 27 și pct. 28 din Legea nr. 216/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență și a altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 709 din 14 iulie 2022, în prezent având o altă soluție și o altă redactare legislativă. Însă, având în vedere dispozițiile art. VII din Legea nr. 216/2022, potrivit cărora „Procesele începute înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi rămân supuse legii aplicabile anterior acestei date”, și Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, precum și motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea urmează să exercite controlul de constituționalitate asupra dispozițiilor art. 8 alin. (4) și (5) și ale art. 9 din Legea nr. 85/2014, în redactarea anterioară modificărilor și completărilor aduse prin art. I pct. 27 și 28 din Legea nr. 216/2022.

11. De asemenea, în ceea ce privește art. 64 și art. 483 din Codul de procedură civilă, Curtea observă că, în dinamica legislativă, acestea au fost modificate prin art. I pct. 3 și pct. 49 din Legea nr. 310/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1074 din 18 decembrie 2018. În această situație, Curtea reține că, astfel cum reiese din motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia se raportează numai la art. 64 alin. (1), (2) și (3) și la art. 483 alin. (1) și (2) teza finală din Codul de procedură civilă (context în care face referire și la Legea nr. 2/2013). Referitor la art. 483 alin. (2) teza finală din Codul de procedură civilă, raportat la cauza de față și la data la care a început litigiul, Curtea constată că aplicarea acestor dispoziții a fost prorogată, succesiv, pentru data de 1 ianuarie 2019, potrivit art. XVIII alin. (1) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 12 februarie 2013, astfel cum a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2015 pentru prorogarea unor termene prevăzute de Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 964 din 24 decembrie 2015, și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2016 pentru prorogarea unor termene, precum și pentru instituirea unor măsuri necesare pregătirii punerii în aplicare a unor dispoziții din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1009 din 15 decembrie 2016. Totodată, prin dispozițiile art. XVIII alin. (2) teza finală din Legea nr. 2/2013 s-a stabilit că nu sunt supuse recursului hotărârile date de instanțele de apel în cazurile în care legea prevede că hotărârile de primă instanță sunt supuse numai apelului, soluție legislativă care este similară cu cea cuprinsă în dispozițiile art. 483 alin. (2) teza finală din Codul de procedură civilă și a cărei aplicabilitate a fost menținută prin modificările succesive operate prin ordonanțele de urgență antereferate. Ca atare, în aceste circumstanțe, Curtea reține spre analiză dispozițiile art. 64 alin. (1)-(3), ale art. 483 alin. (1) din Codul de procedură civilă, precum și ale art. XVIII alin. (2) teza finală din Legea nr. 2/2013.

12. Față de această împrejurare, în realitate, obiectul reunit al excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 8 alin. (4) și (5) și ale art. 9 din Legea nr. 85/2014 (în redactarea anterioară modificărilor și completărilor aduse prin art. I pct. 27 și pct. 28 din Legea nr. 216/2022), prin raportare la dispozițiile art. 64 alin. (1)-(3) și ale art. 483 alin. (1) din Codul de procedură civilă, precum și la ale art. XVIII alin. (2) teza finală din Legea nr. 2/2013, care au următorul cuprins:

— Art. 8 alin. (4) și (5) din Legea nr. 85/2014: „(4) *Hotărârile președintelui tribunalului sau ale judecătorului-sindic pot fi atacate de părți numai cu apel, în termen de 7 zile, care se calculează de la comunicare, pentru absenți, și de la pronunțare, pentru cei prezenți.*

(5) *Apelul nu este suspensiv de executare.*”;

— Art. 9 din Legea nr. 85/2014: „*Curtea de apel este instanța de apel pentru hotărârile pronunțate de președintele tribunalului sau de judecătorul-sindic, după caz. Hotărârile curții de apel sunt definitive.*”;

— Art. 64 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă: „(1) *Instanța va comunica părților cererea de intervenție și copii de pe înscrisurile care o însoțesc.*

(2) *După ascultarea interesentului și a părților, instanța se va pronunța asupra admisibilității în principiu a intervenției, printr-o încheiere motivată.*

(3) *Încheierea nu se poate ataca decât odată cu fondul.*”;

— Art. 483 alin. (1) din Codul de procedură civilă: „(1) *Hotărârile date în apel, cele date, potrivit legii, fără drept de*

apel, precum și alte hotărâri în cazurile expres prevăzute de lege sunt supuse recursului.”;

— Art. XVIII alin. (2) teza finală din Legea nr. 2/2013: „(2) (...) De asemenea, în aceste procese nu sunt supuse recursului hotărârile date de instanțele de apel în cazurile în care legea prevede că hotărârile de primă instanță sunt supuse numai apelului.”

13. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, ale art. 21 — *Accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil* și ale art. 24 — *Dreptul la apărare*. De asemenea, având în vedere conținutul motivării excepției de neconstituționalitate, precum și Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, Curtea reține și dispozițiile constituționale ale art. 124 alin. (2) referitor la faptul că justiția este unică, imparțială și egală pentru toți cetățenii și ale art. 129 — *Folosirea căilor de atac*.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile criticate din Legea nr. 85/2014 prevăd căile de atac în materia insolvenței, termenele în care acestea pot fi exercitate și efectele formulării apelului drept cale de atac, iar cele cuprinse în normele de procedură civilă, prin raportare la care este realizată critica de neconstituționalitate, se referă la comunicarea cererii de intervenție către părți, admisibilitatea în principiu a intervenției, printr-o încheiere motivată care nu se poate ataca decât odată cu fondul și căile de atac în procedura generală, respectiv hotărârile care sunt supuse recursului și care nu sunt supuse recursului, scopul recursului și instanța care soluționează recursul.

15. Față de acest context normativ, Curtea observă că autoarea excepției de neconstituționalitate este nemulțumită, în esență, de faptul că în materia insolvenței gradele de jurisdicție sunt diferite față de cele reglementate prin normele de drept comun, cu precădere reprezentate de Codul de procedură civilă, considerând că prin dispozițiile criticate se instituie o discriminare între cetățeni din perspectiva accesului liber la justiție, a dreptului la un proces echitabil, a dreptului la apărare, a unicității, imparțialității și egalității în aceeași măsură a justiției pentru toți cetățenii, prin prisma utilizării căilor de atac în cele două proceduri distincte stabilite de normele criticate.

16. În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 16 din Constituție, Curtea a reținut că nu este contrară principiului egalității instituirea unor reguli speciale, inclusiv în ceea ce privește căile de atac, cât timp ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor, în contextul procesual respectiv (a se vedea, în acest sens, spre exemplu, Decizia nr. 1.541 din 25 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 13 ianuarie 2011, sau Decizia nr. 77 din 20 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 198 din 27 martie 2003).

17. În ceea ce privește căile de atac diferite prevăzute de actele normative în discuție — Legea nr. 85/2014, Codul de procedură civilă și Legea nr. 2/2013, Curtea s-a mai pronunțat, în raport cu critici și prevederi constituționale similare, spre exemplu, prin Decizia nr. 532 din 2 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 74 din 25 ianuarie 2021, paragrafele 20, 26-27, și Decizia nr. 162 din 21 martie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 957 din 24 septembrie 2024, paragrafele 12, 14 și următoarele. Cu acele prilejuri, instanța de contencios constituțional a învederat că Legea fundamentală nu cuprinde dispoziții referitoare la obligativitatea existenței tuturor căilor de atac, ci reglementează accesul general neîngrădit la justiție al tuturor persoanelor, pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor lor legitime, precum și dreptul tuturor părților interesate de a exercita căile de atac prevăzute de lege (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 534 din 10 noiembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 135 din 16 februarie 2023, paragraful 12).

18. Astfel, cu valoare de principiu, Curtea a reținut că accesul liber la justiție nu presupune dreptul de acces la toate structurile judecătorești — judecătorii, tribunale, curți de apel, Înalta Curte de Casație și Justiție — și nici la toate căile de atac prevăzute de lege — apel, recurs, contestație în anulare, revizuire. Această viziune asupra modului de reglementare a accesului la justiție este în acord și cu accepțiunea Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia dreptul de acces la justiție presupune tocmai asigurarea accesului oricărei persoane la un tribunal instituit de lege, prin garantarea unei proceduri judiciare în vederea realizării efective a acestui drept. În acest sens, această instanță europeană a statuat că dreptul de acces la justiție nu este absolut, acesta permițând restricții admise implicit, întrucât, prin chiar natura sa, este reglementat de către stat, iar statele se bucură de o anumită marjă de apreciere în acest sens (a se vedea hotărârile din 28 mai 1985, 6 decembrie 2001, 26 ianuarie 2006 sau 17 ianuarie 2012, pronunțate în cauzele *Ashingdane împotriva Regatului Unit*, paragraful 57, *Yagtzilar și alții împotriva Greciei*, paragraful 26, *Lungoci împotriva României*, paragraful 36, sau *Stanev împotriva Bulgariei*, paragraful 230). Astfel, nu este impus un anumit număr de grade de jurisdicție sau un anumit număr de căi de atac, având în vedere că art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale consacră numai dreptul persoanei la un recurs efectiv în fața unei instanțe naționale, deci posibilitatea de a accede la un grad de jurisdicție, iar art. 21 din Constituție nu precizează că accesul liber la justiție ar implica întotdeauna dreptul de a exercita atât calea de atac a apelului, cât și pe cea a recursului (a se vedea Decizia nr. 534 din 10 noiembrie 2022, precitată, paragrafele 14-16).

19. Așadar, Curtea subliniază că legiuitorul are o marjă de apreciere în ceea ce privește alegerea materiilor exceptate de la calea de atac a recursului, astfel cum a reținut și prin Decizia nr. 292 din 4 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 635 din 3 august 2017, paragraful 24, și prin care a arătat că legiuitorul, în materia căilor extraordinare de atac, are posibilitatea de a reglementa condiții de admisibilitate a acestora, care sunt circumscrise materiei în care a fost pronunțată hotărârea. De asemenea, prin Decizia nr. 532 din 2 iulie 2020, precitată, paragraful 26, instanța de contencios constituțional a statuat că existența unor reglementări diferențiate sub aspectul normelor de procedură în funcție de specificul materiei reglementate nu reprezintă o nesocotire a principiului egalității cetățenilor în fața legii, ci o particularizare la specificitățile și necesitățile fiecăreia dintre acestea. Totodată, Curtea a reținut că stabilirea regulilor procedurale în funcție de specificul materiei reglementate, inclusiv a celor referitoare la exercitarea căilor de atac, ține de opțiunea legiuitorului, fiind impropriu să se pună problema instituirii unui tratament juridic discriminatoriu prin prisma unor comparații între reguli aplicabile unor domenii distincte, cu individualitate proprie, reguli adaptate specificului materiei în care sunt edictate (pentru identitate de rațiune, a se vedea și Decizia nr. 680 din 21 octombrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 17 ianuarie 2022, paragraful 23).

20. Totodată, instanța de contencios constituțional, prin Decizia nr. 480 din 18 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 12 august 2015, paragraful 16, a reținut că dreptul la un proces echitabil presupune respectarea unor principii fundamentale, precum dreptul de apărare, egalitatea procesuală, utilizarea căilor de atac, potrivit legii, cu toate consecințele ce decurg din aceasta, iar prevederile criticate, prin care se instituie posibilitatea exercitării căii de atac a apelului în materia insolvenței, care este o procedură specială și care necesită soluționarea cauzelor cu celeritate, reprezintă o transpunere la nivel infraconstituțional a dreptului privind accesul liber la justiție în toate componentele sale, inclusiv în ceea ce privește dreptul la apărare și utilizarea căilor de atac, fiind în concordanță cu imperativele dreptului la un proces echitabil, iar nu o încălcare a acestui drept. De altfel, Curtea a subliniat că

dreptul la apărare, reglementat la art. 24 din Constituție, conferă oricărei părți implicate într-un proces, potrivit intereselor sale și indiferent de natura procesului, posibilitatea de a utiliza toate mijloacele prevăzute de lege pentru a invoca în susținerea cauzei apărările pe care le consideră necesare. Dreptul la apărare presupune, prin prisma accesului liber la justiție și a dreptului la un proces echitabil, spre exemplu, participarea la ședințele de judecată, folosirea mijloacelor de probă, invocarea excepțiilor prevăzute de legea aplicabilă în materia supusă analizei instanței judecătorești, precum și exercitarea oricăror altor drepturi prevăzute de lege, cu respectarea procedurilor și a condițiilor stabilite de legiuitor (a se vedea Decizia nr. 667 din 15 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 870 din 20 noiembrie 2015, paragraful 33).

21. În continuarea considerentelor de principiu mai sus amintite, Curtea reține că accesul liber la justiție, în componentele sale, inclusiv utilizarea căilor de atac, implică, prin natura sa, o reglementare din partea statului și poate fi supus unor limitări, atât timp cât nu este atinsă substanța dreptului, în acest sens statuând și Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa, de exemplu, prin Hotărârea din 26 ianuarie 2006, pronunțată în Cauza *Lungoci împotriva României*, publicată în Monitorul Oficial României, Partea I, nr. 588 din 7 iulie 2006, paragraful 36. Mai mult, nicio dispoziție cuprinsă în Legea fundamentală nu instituie obligația legiuitorului de a garanta parcurgerea în fiecare cauză a tuturor gradelor de jurisdicție, ci, dimpotrivă, potrivit art. 129 din Constituție, căile de atac pot fi exercitate în condițiile legii. Astfel, prin Decizia nr. 743 din 4 noiembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 2 februarie 2022, Curtea a reținut că, deși accesul la calea extraordinară de atac este o parte componentă a acestuia, accesul liber la justiție nu are semnificația accesului la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac prevăzute de lege. Or, așa cum Curtea a menționat și mai sus, reglementările internaționale în materie nu impun accesul la totalitatea gradelor de jurisdicție existente sau la toate căile de atac prevăzute de legislațiile naționale, Convenția consacrand numai dreptul persoanei la un recurs efectiv în fața unei instanțe naționale, așadar posibilitatea de a accede la un grad de jurisdicție (a se vedea și Hotărârea din 26 octombrie

2000, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Kudla împotriva Poloniei*, paragraful 157, sau Decizia Curții Constituționale nr. 25 din 3 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 31 martie 2015, paragraful 16).

22. Aplicând considerentele de principiu la speța dedusă judecării, Curtea constată că nu se poate reține neconstituționalitatea normelor criticate, în raport cu prevederile constituționale ale art. 16, coroborate cu ale art. 21, art. 24, art. 124 alin. (2) și art. 129, din perspectiva unei pretinse discriminări între persoanele cărora le sunt incidente normele privind căile de atac în materia insolvenței și cele care beneficiază de căile de atac reglementate de dreptul comun, întrucât Legea nr. 85/2014 este o lege ce stabilește procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență și a fost edictată în virtutea prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”. Astfel, normele deduse controlului de constituționalitate sunt tocmai o aplicare a dispozițiilor constituționale privind accesul liber la justiție și utilizarea căilor de atac, legiuitorul apreciind că specificul procedurilor de insolvență impune adoptarea unor reglementări speciale, derogatorii de la dreptul comun, având în vedere că, de principiu, așa cum Curtea a arătat mai sus, statele au o anumită marjă de apreciere cu privire la adoptarea legilor pe care le consideră necesare pentru reglementarea procedurilor insolvenței, cărora li se circumscriu și prevederile cuprinse în Legea nr. 85/2014 (pentru identitate de rațiune, a se vedea Decizia nr. 532 din 2 iulie 2020, precitată, paragrafele 26-27). De altfel, Curtea observă că, acolo unde a considerat necesar, legiuitorul a prevăzut că dispozițiile Legii nr. 85/2014 se completează, în măsura în care nu contravin, cu cele ale Codului de procedură civilă și ale Codului civil (art. 342 din Legea nr. 85/2014), însă, în ceea ce privește căile de atac, pe acestea le-a configurat în mod distinct față de normele de drept comun (Decizia nr. 162 din 21 martie 2024, precitată, paragrafele 17 și 18). Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a normelor criticate, în raport cu dispozițiile constituționale menționate în susținerea acesteia, urmează să fie respinsă ca neîntemeiată.

23. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Titan Mar — S.A. din comuna Chiajna, județul Ilfov, în Dosarul nr. 3.260/1/2018/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și constată că dispozițiile art. 8 alin. (4) și (5) și ale art. 9 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, prin raportare la dispozițiile art. 64 alin. (1)-(3) și ale art. 483 alin. (1) din Codul de procedură civilă, precum și la ale art. XVIII alin. (2) teza finală din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 8 aprilie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
pentru **MARIAN ENACHE**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă
coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea
și funcționarea Curții Constituționale, semnează

ELENA-SIMINA TÂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru completarea art. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 325/2025 privind aprobarea schemei „Ajutor de minimis pentru aplicarea Programului de susținere a producției de legume cultivate în spații protejate”, în perioada 2025-2027

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La articolul 8 din Hotărârea Guvernului nr. 325/2025 privind aprobarea schemei „Ajutor de minimis pentru aplicarea Programului de susținere a producției de legume cultivate în spații protejate”, în perioada 2025-2027, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 304 din 7 aprilie 2025, cu modificările ulterioare, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (11), cu următorul cuprins:

„(11) Pentru anul 2026, resursele financiare necesare aplicării schemei de ajutor de minimis prevăzute de prezenta hotărâre sunt în sumă totală de 275.000 mii lei și se asigură din bugetul aprobat MADR în anul 2026 la capitolul 83.01 «Agricultură, silvicultură, piscicultură și vânătoare», titlul 51 «Transferuri între unități ale administrației publice», articolul 51.01 «Transferuri curente», alineatul 51.01.01 «Transferuri către instituții publice», direcțiilor pentru agricultură județene care asigură sumele necesare acordării schemei de la capitolul 83.10 «Agricultură, silvicultură, piscicultură și vânătoare», titlul 40 «Subvenții», articolul 40.15 «Sprijinirea producătorilor agricoli.»

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, interimar,

Oana-Clara Gheorghiu

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale, interimar,

Tánczos Barna

Ministrul finanțelor,

Alexandru Nazare

București, 4 mai 2026.

Nr. 369.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea sumei alocate schemei de ajutor de stat în sectorul creșterii animalelor pentru anul 2026

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, precum și al art. 21 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 61/2023 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat în sectorul creșterii animalelor, aprobată prin Legea nr. 157/2025,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Suma alocată, pentru anul 2026, schemei de ajutor de stat în sectorul creșterii animalelor, instituită prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 61/2023 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat în sectorul creșterii animalelor, aprobată prin Legea nr. 157/2025, se asigură de la bugetul de stat, în

limita prevederilor bugetare aprobate Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, potrivit Legii bugetului de stat pe anul 2026 nr. 43/2026, și este de maximum:

- a) 137.201,1 mii lei credite de angajament, din care:
- (i) 39.044,6 mii lei pentru speciile taurine, bubaline, porcine și ecvine;
 - (ii) 98.156,5 mii lei pentru speciile ovine și caprine;
- b) 142.319,6 mii lei credite bugetare, din care:
- (i) 39.044,6 mii lei pentru speciile taurine, bubaline, porcine și ecvine;
 - (ii) 103.275,0 mii lei pentru speciile ovine și caprine.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Viceprim-ministru, interimar,
Oana-Clara Gheorghiu
Ministrul agriculturii și dezvoltării
rurale, interimar,
Tánczos Barna
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

București, 4 mai 2026.
Nr. 370.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea Hotărârii Guvernului nr. 936/2020 pentru aprobarea cadrului general necesar în vederea implicării autorităților și instituțiilor din România în procesul de programare și negociere a fondurilor externe nerambursabile aferente perioadei de programare 2021-2027 și a cadrului instituțional de coordonare, gestionare și control al acestor fonduri

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 936/2020 pentru aprobarea cadrului general necesar în vederea implicării autorităților și instituțiilor din România în procesul de programare și negociere a fondurilor externe nerambursabile aferente perioadei de programare 2021-2027 și a cadrului instituțional de coordonare, gestionare și control al acestor fonduri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1048 din 9 noiembrie 2020, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 5 alineatul (1), litera f) va avea următorul cuprins:

„f) Programul Dezvoltare durabilă și tranziție justă;”.

2. La articolul 5 alineatul (1), litera h) se abrogă.

3. La articolul 6, alineatele (1) și (7) vor avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Pentru Programul Dezvoltare durabilă și tranziție justă, Programul Educație și ocupare, Programul Creștere inteligentă, digitalizare și instrumente financiare, Programul Sănătate, Programul Incluziune și demnitate socială, Programul Asistență tehnică se desemnează Ministerul

Investițiilor și Proiectelor Europene ca titular de program și autoritate de management.

.....
(7) În cadrul Programului Dezvoltare durabilă și tranziție justă, autoritatea de management poate delega, pe bază de acord de delegare, funcții ale autorității de management către organismele intermediare constituite la nivelul agențiilor pentru dezvoltare regională Vest, Sud-Vest Oltenia, Centru, Sud-Muntenia și Sud-Est, organizate potrivit Legii nr. 315/2004, cu modificările și completările ulterioare.”

4. La articolul 13, alineatele (1) și (2) vor avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Pentru programele regionale, Programul Sănătate, Programul Incluziune și demnitate socială, Programul Educație și ocupare, Programul Creștere inteligentă, digitalizare și instrumente financiare, Programul Dezvoltare durabilă și tranziție justă, Programul Transport, Programul Asistență tehnică și Programul pentru acvacultură și pescuit se desemnează Ministerul Finanțelor, prin Direcția generală Autoritatea de certificare și plată, ca organism contabil.

(2) Pentru programele regionale, Programul Sănătate, Programul Incluziune și demnitate socială, Programul Educație și ocupare, Programul Creștere inteligentă, digitalizare și instrumente financiare, Programul Dezvoltare durabilă și tranziție justă, Programul Transport și Programul Asistență tehnică se desemnează Ministerul Finanțelor, prin Direcția generală Autoritatea de certificare și plată, ca organism responsabil cu primirea fondurilor de la Comisia Europeană.”

5. Articolul 14 va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — Pentru programele regionale, Programul Sănătate, Programul Incluziune și demnitate socială, Programul

Educație și ocupare, Programul Creștere inteligentă, digitalizare și instrumente financiare, Programul Dezvoltare durabilă și tranziție justă, Programul Transport, Programul Asistență tehnică, Programul pentru acvacultură și pescuit, programele naționale Afaceri interne în perioada 2021-2027, precum și pentru programele Interreg la care România este parte în perioada de programare 2021-2027 și îndeplinește calitatea de autoritate de management se desemnează Autoritatea de Audit din cadrul Curții de Conturi a României ca autoritate de audit.”

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Oana-Clara Gheorghiu

Ministrul investițiilor și proiectelor europene,
Dragoș-Nicolae Pîslaru
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

București, 4 mai 2026.
Nr. 372.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

